

Overweging 10 december 2023 (2^e zondag van de advent)

De komende week wordt in onze kerk weer de kerststal opgebouwd. Dit is een goede traditie waar menigeen naar uitkijkt en zich op verheugt. En niet voor niets. Wij zijn in afwachting van het kerstverhaal en kunnen de verbeelding van dat verhaal met eigen ogen zien en aanschouwen.

Maar wat is het werkelijk waar we naar uitkijken? Het kerstverhaal is allereerst een mooi verhaal natuurlijk, een verhaal in meerdere delen die hier in de kerststal allemaal worden uitgebeeld. Het is ook een mooi verhaal om zelf te lezen, vóór te lezen en te vertellen. Vandaag worden we uitgenodigd om te mediteren over wat het kerstkind ons te zeggen heeft. Wat is de betekenis van het kerstkind voor óns, voor onszelf? Wat betekent de komst van de Heer op aarde voor ons?

We lezen vandaag over Johannes de Doper. Als er iemand was die anderen actief voorbereidde op de komst van de Heer op aarde dan was het wel Johannes. Hij roept en hij doopt, en doet dat voor vele mensen. In het verhaal dat we zojuist hoorden lijkt het alsof de mensen passief zijn; zij luisteren naar de oproep van Johannes, en laten zich door hem dopen in de rivier de Jordaan. Maar die mensen zijn helemaal niet passief? Nee, waarachtig niet.

Hun leven wordt op zijn kop gezet door Johannes die verkondigt dat de komst van de Heer aanstaande is. Ze horen dat de weg voor de Heer moet worden recht gemaakt en dat moeten zij doen. Zij zijn die weg! Zij moeten in actie komen. Zij moeten in het reine komen met zichzelf én met de Heer. Het wordt een moment van confrontatie en een moment van inkeer. Mensen worden opgeroepen om hun zonden en tekortkomingen te belijden. Én ze verbinden zich aan de weg van de Heer door zich te laten dopen in het water van de Jordaan. Zij zetten zélf de stap de rivier in om zich door Johannes te laten dopen. Daarmee spreken ze uit dat ze de weg van de Heer willen gaan, en dat ze zich straks willen laten dopen door de Heilige Geest.

Wat is het dat wij, anno 2023, kunnen doen om ons op de komst van de Heer met Kerstmis voor te bereiden? Ons opnieuw laten dopen? Natuurlijk, dat mag u doen. Of willen wij teruggaan naar de essentie van ons doopsel? Dat kan altijd en zeker nu. Dan mogen we ons de vraag stellen wat wij verwachten van het kerstkind.

Wij kunnen denken aan de vrede waar het kerstkind voor staat, en veel meer goeds dat wij onszelf en anderen toewensen. Maar de twee bijbelverhalen vanochtend maken ons ook duidelijk dat de Heer het niet alleen kan op aarde. De Heer heeft vele mensen nodig die zijn belofte gaan invullen.

Zo mogen ook wij de goede boodschap van het evangelie verkondigen, net zoals Johannes deed, en feitelijk Jesaja ook. Zelfs al zijn wij – in deze tijd – een roepende in de woestijn, dan nog kan het kerstverhaal dat wij doorvertellen een vruchtbare bodem vinden waar gras en bloemen willen groeien. We kunnen het kerstverhaal én de goede boodschap verkondigen thuis in huiselijke kring of buiten op straat in Bennekom waar de komende weken vele kerststallen te vinden zijn.

Én voor ons eigen leven kunnen we proberen opnieuw tot inkeer te komen, ons af te vragen hoe wij in ons leven ruimte kunnen maken, nog meer dan tot nog toe, om te leven hoe Jezus dat deed. Zorg voor onze naasten, dienstbaarheid, nederigheid, streven naar rechtvaardigheid in wat we doen, vrede stichter zijn. We hebben die capaciteiten allemaal in ons, en ons doopsel kan ons sterken om daar iets mee te doen.

Wie of wat is straks het kerstgeschenk? Is dat het kerstkind waarvan we de geboorte ruim 2000 jaar geleden vieren? Of zijn wij het kerstgeschenk? Iets om over na te denken. Hoe willen we het kerstverhaal doorgeven aan een nieuwe generatie en aan elkaar? Wij kunnen leven in de geest van Jezus Christus onze Heer en dat uitdragen.

Laten we nu mediteren wat Kerstmis dit jaar voor ons gaat betekenen. Welk kerstgeschenk hopen wij te beleven dit jaar? Naar welk kerstgeschenk kijken wij uit?

(Amen)